

Forhold. Jeg mener ikke i Almindelighed, at Indſtrækning af Værtshuſene ikke kan have Betydning paa Drikkeriets Omfang. Det var kun om København, jeg talte, og Andragendet drejer ſig jo ogſaa kun om københavnske Gæſtgivere. Jeg talte ogſaa kun om Københavns Kommunalbeſtyrelſe og har ikke villet give mine Udtalelſer videre Omfang. Det kan være, at det ærede Medlem har Ret, naar man gaar uden for København, ud paa Landet, men det faſtholder jeg, at ſtulle vi indſtrænke Drikkeriet i Byerne, maa det ſke ad andre Veje end ved at indſtrænke Udsalgsſtederne; thi der tror jeg ikke, at det vil have nogen Betydning, at de, der ville drikke, ſtulle gaa noget længere, naar de ville have noget at drikke. Mulig vil det paa Landet have nogen Betydning, men dog kun for de ubemidlede, thi de bemidlede, der ville drikke for meget, ſtulle nok vide at faa ſaa meget hjem, at de have nok at drikke hver Dag.

Indenrigsministeren (Singerſlev):

Det første Andragende, der er Tale om at henviſe, er Andragendet fra 63 københavnske Gæſtgivere angaaende Ombytning af deres Gæſtgeberborgerſtab. Det er en gammel og mig ganſke overordentlig nøje bekendt Sag, og hvis det ærede Udvalg havde konfereret med mig derved, ſom det jo undertiden gør, ſtulde jeg have oplyſt, hvor mange Gange denne Sag har foreligget Indenrigsministeren, og hvor lidet nyttigt det er, at Folkeſtinget henviſer den til Indenrigsministeren. De Herrer maa vide, at der her ikke er Tale om et enſidigt Indgreb i Næringsfriheden, ſom det blev ſagt af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkrets (Hørdum). Det er jo Lovgivningsmagten, ſom har ſtillet Sagen ſaaledes, at hvor Kommunerne finde det henſigtsmæſſigt, og der er Grund dertil, kan man begrænſe Antallet af Borgerſtaberne til Beværtningsdrift. Medens efter Loven af 1857 enhver kunde løſe Borgerſtab ſom Beværter, har Lovgivningsmagten givet Beſtemmelse om, at Begrænsning kan ſke gennem en Vedtægt, om man finder det henſigtsmæſſigt, og det er i Overensſtemmelse med denne Lovbeſtemmelse, at Vedtægten for København af December 1882 er udſtedt og ſtafæſtet. Vi maa alſaa gaa ud fra, at man ikke kan ſige, at det er et Indgreb i Næringsfriheden, naar man ſtøtter ſig paa en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen ſtafæſtet Lov. Hvorvidt man har haft Ret i at give denne Lov, er en Skønſag. Nu er Forholdet det, at man i København har taget Beſtemmelse om ikke at udſtede flere Borgerſtaber for Beværtning, men ſaa var

der en Del Mænd, der løſte Gæſtgeberborgerſtab i den Formening, at de derpaa kunde drive Beværtning, og der er ganſke rigtig en Højſtetsdom af 1881, ſom udtaler ſig i den Retning, og ſom de til en vis Grad kunne ſtøtte ſig paa. Der ſiges i Andragendet, at de paagældende havde al Grund til at tro, at dette Gæſtgeberborgerſtab var godt nok til at drive Beværtning paa, og det begrundes paa Udtalelſer, der ſkulde være ſaldne i Magiſtraten, det vil ſige i et af Magiſtratens Kontorer, fra dem, der have udfærdiget Bevillingerne til dem, og de begrundede det endvidere paa, at de have betalt mere for Gæſtgeberborgerſtabet end for Borgerſtabet til Beværtning. Hvad der er blevet ſagt, er jo imidlertid aldeles ikke afgørende; hvad det kommer an paa, er, hvad der er Lov og Ret. Efter at det havde viſt ſig, at diſſe Gæſtgeberborgerſtaber være udſtedte, ſaldt den velbekendte Højſtetsdom af Januar 1887, der, ſom de ſige i Andragendet, frembragte en ſuldstændig Forandring i Forholdet. Ved denne Dom blev det nemlig afgjort, at den, der er Gæſtgeber, ſkal være Gæſtgeber, med andre Ord, ſkal udøve Gæſtgeberi, og derfor er ogſaa det Raad, jeg har givet de vedkommende de mange Gange, de have henvendt ſig til mig: Brug eders Borgerſtab og vær Gæſtgeber! Det er den Vej, ſom Lovgivningen henviſer dem til at gaa. Det kan godt være, at de kunne have Banſkeligheder ved at opfylde det, men det er klart, at har man løſt Borgerſtab ſom Gæſtgeber, og Højſtetet ſiger, at man ikke kan være Beværter paa det Borgerſtab, er Vejen, man ſkal gaa, at blive Gæſtgeber. Imidlertid blev der udſtedt en Tillægsvedtægt for København under 10de Februar 1890, og deri ſtaar der følgende: „I et Tidſtrum af 3 Maaneder fra den Dag, da nærværende Tillæg ſtafæſtes af Indenrigsministeriet, ſkal der undtagelsesviſ, naar det i § 1 Poſt 2 omhandlede Udvalg ſkonner, at ſæregne Omſtændigheder tale derfor, af Magiſtraten kunne meddeles Næringsadkomſt paa de i § 1 omhandlede Næringsveje til den, der ſamtidig opgiver en af ham i Tiden fra 1te Januar 1883 til 20de Januar 1887 erhvervet, paa Gæſtgeberi lydende Næringsadkomſt“. Man vil heraf ſe, at Københavns Kommunalbeſtyrelſe ſætter Grænsen ved Højſtetsdommen af 1887 og ſiger, at de, ſom forinden denne Dom ſaldt, have løſt Gæſtgeberborgerſtab, kunde ſaa det ombyttet med Beværterborgerſtab, naturligviſ ikke frit, ikke enhver kan ſaa det, men det overlades til det nedſatte Udvalg at ſtonne over, om Gæſtgeberborgerſtabet ſkal ombyttes med Beværterborgerſtab. I Henhold til denne